

کانی‌شناسی و زمین‌شیمی رگه‌های آنتیموان – طلا دار در جنوب نهبندان، خاور ایران

محمدحسین زرین کوب^{۱*}، حمید گرانیان^۲

۱- گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه بیرجند

۲- دانشگاه صنعتی بیرجند

(دریافت مقاله: ۸۸/۱/۲۴ ، نسخه نهایی: ۸۸/۵/۱۴)

چکیده: منطقه‌ی مورد بررسی در جنوب استان خراسان جنوبی، جنوب نهبندان واقع شده است. سه زون کانی‌زاپی بهصورت سه رگه در این منطقه وجود دارند که رگه‌ی شماره‌ی دو از آنتیموان بهصورت استینینیت غنی است و دارای بی‌هنجری طلا و جیوه است. این زون از یک مجموعه‌ی سیلیسی – کربناتی همراه با استینینیت، پیریت، کالکوپیریت و هیدروکسید آهن تشکیل شده است. بافت‌های این رگه‌ها، پر کننده‌ی فضای خالی، برشی و کلوئیدی است. کانی‌زاپی در درون گسل‌های عمیق ریشه در کنگلومرا کرم رنگ پالئوسن رخ داده است. این کنگلومرا دارای قاعده‌ای از تمدن‌شیوه‌های گونه‌ی فلیشی و قطعاتی از افیولیت ملانژ است. گسل‌های کانی‌زاپی شده دارای روند شمال باختی جنوب خاوری‌اند. فعالیت آتش‌شکانی جوان با ترکیب داسیت و آندزیت رخ داده است. بر اساس شواهد زمین‌شناسی صحرایی، بررسی‌های میکروسکوپی و داده‌های تجزیه‌ی، کانی‌زاپی در یک سیستم وراگرمایی رخ داده است. تجزیه‌ی شیمیایی، ناهنجاری‌های آنتیموان، طلا و جیوه را در این پهنه‌ها نشان می‌دهد. عیار آنتیموان بین ۱۴ گرم درتن تا ۳۲/۴۸ درصد، طلا بین ۱۲ تا ۴۷۲ گرم در هزار تن و جیوه بین ۱۵۰ گرم در تن تا ۱/۸ درصد تغییر می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: کانی‌شناسی، زمین‌شیمی، آنتیموان، استینینیت، افیولیت ملانژ، اپی‌ترمال.

آنتیموان بهعنوان یک شبه فلز، عنصری کالکوفیل [۳] است و میانگین فراوانی آن در پوسته‌ی زمین ۲. ۰ گرم درتن است [۴] که بیشتر همراه با طلا و جیوه یافت می‌شود [۷-۵]. کاربردهای مختلف در صنایع نظامی و غیر نظامی دارد [۱۱-۸]. امروزه آنتیموان و ترکیبات آن بهعنوان آلاینده در لیست مواد مسموم کننده سازمان‌های وابسته به حفاظت محیط زیست قرار گرفته است. سازمان بهداشت جهانی (WHO) بیشترین غلظت مجاز آنتیموان را در آب آشامیدنی ۵ میلی گرم در لیتر اعلام کرده است [۱۲].

بیش از ۲۴ کانسار و انر معدنی آنتیموان در ایران شناخته شد که بیشتر از نوع وراگرمایاند [۱۳] و ارتباط تنگاتنگی با کانی‌سازی طلا، جیوه و آرسنیک دارند [۱۴-۱۷]. تنازع بالای ۳۵۰۰۰۰ تن و عیار بالاتر از ۳۲ درصد در کانسارهای آنتیموان

مقدمه

منطقه‌ی مورد بررسی در ۷۴ کیلومتری جنوب نهبندان و ۲۸۰ کیلومتری جنوب خاوری بیرجند، در مرز جنوبی استان خراسان جنوبی قرار گرفته است. مساحت منطقه مورد بررسی حدود ۴۰ کیلومتر مربع بوده که در یک مساحت ۵ کیلومتر مربعی، سه پهنه‌ی کانی‌زا تشخیص داده شده است. این گسترده‌ی در موقعیت ۴۶°، ۴۶°، ۳۰° و ۲۶°، ۳۰° تا ۱۵°، ۳۰°، ۰۷°، ۳۰°، ۰۱°، ۳۰°، ۰۰° طول شرقی واقع شده است. از آنجا که این منطقه در حدود ۳۵ کیلومتری جنوب روستای حیدر آباد قرار گرفته است، نام این منطقه حیدر آباد گذاشته شد (شکل ۱). این منطقه بخشی از پهنه‌ی فلیش – کمریندآمیزه‌ی رنگین [۱] یا زون جوش خورده‌ی سیستان [۲] در خاور ایران محسوب می‌شود که بهمنظور بررسی کانی‌زاپی آنتیموان و طلا مورد بررسی قرار گرفته است.

*نویسنده مسئول، تلفن: ۰۵۶۱ (۲۵۰۲۰۴۵)، نمبر: ۰۵۶۱ (۲۵۰۲۰۴۱)، پست الکترونیکی: zarrinkoub@birjand.ac.ir

در ۵ مقطع نازک صیقلی با استفاده از دستگاه ریزپردازندۀ JEOL مدل JSM-840A و با ولتاژ شتاب دهنده‌ی ۲۰ کیلو ولت و شدت جریان nA ۵، مجهز به سیستم ISIS ED در بخش علوم زمین دانشگاه آکسفورد انگلستان انجام گرفت. در این دستگاه برای تصحیح داده‌ها از نرم افزار ZAF استفاده شد. علی‌رغم تلاش زیادی که برای انجام بررسی‌های شاره‌های درگیر صورت گرفت، به علت فقدان کانی شفاف مناسب برای شاره‌های درگیر، این مهم با موفقیت همراه نبوده است.

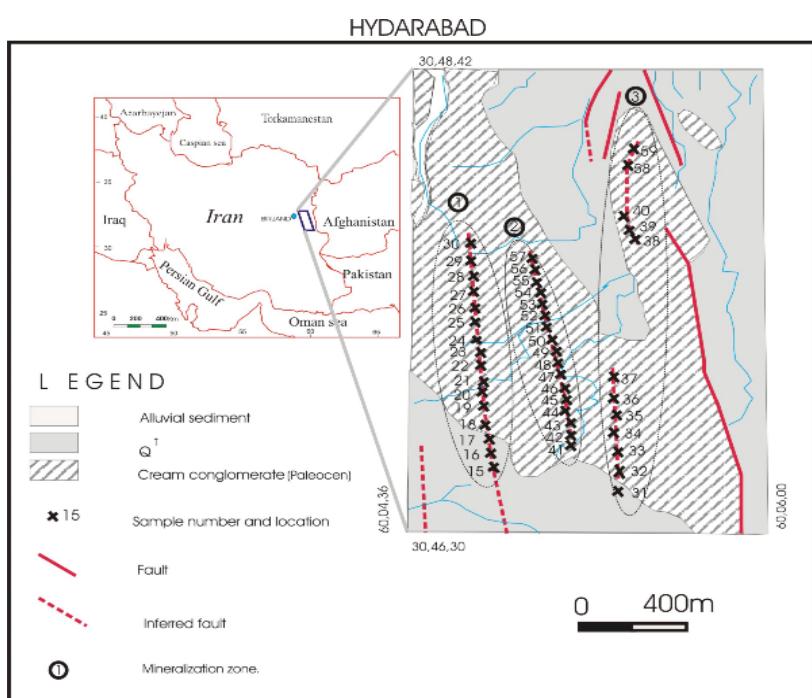
زمین‌شناسی منطقه‌ای

منطقه‌ی مورد بررسی بخشی از پهنه‌ی فلیش - آمیزه‌ی رنگین خاور ایران است. قدیمی‌ترین سنگ‌های رخنمون یافته در منطقه شامل مجموعه‌ای در هم آمیخته‌ای از اجزای سنگ کره‌ی اقیانوسی است که با عنوان آمیزه‌ی افیولیتی معرفی شده‌اند که در آن پریدوتیت‌های سرپانتینی شده، گابرو و اسپیلیت‌ها همراه سنگ‌های رسوبی دگرگون شده‌ی وابسته به رخساره‌ی فلیش با سن کرتاسه فوقانی رخنمون دارند. در کنار این مجموعه‌ی سنگی، واحدهای رسوبی مرکب از شیل و ماسه سنگ قابل مقایسه با رخساره‌ی فلیش پالئوسن، یک مجموعه کنگلومرای کرم رنگ و یک واحد آذر آواری بیشتر از توف‌های اسیدی قرار دارند. سنگ‌های آتش‌فشانی با ترکیبی داسیتی و آندزیت به صورت قله‌های منفرد و یا دایک به درون مجموعه‌ی شیل و ماسه سنگی پالئوسن تزریق شده‌اند. سن فعالیت‌های

ایران گزارش نشده است [۱۸]. همراهی آنتیموان با عنصری نظیر طلا و جیوه، پایین بودن تناز در کانسارهای آنتیموان، کاربرد متنوع آن و زهرآگین بودن آنتیموان در آب آشامیدنی همگی باعث شده‌اند تا این عنصر به عنوان یک عنصر قابل توجه مطرح شود. اهمیت عنصر آنتیموان از یک طرف وجود کانسارهای آنتیموان در خراسان در درون گسل‌های واحدهای تهنشستی [۱۷، ۱۴] ما را در بررسی کانی‌شناسی و ژئوشیمی رگه‌های آنتیموان دار منطقه ترغیب کرده است.

روش کار

نخست با استفاده از عکس‌های هوایی و برداشت‌های صحرایی، نقشه‌ی زمین‌شناسی با مقیاس ۱/۲۰۰۰ از منطقه مورد بررسی تهیه شده است. حین تهیه نقشه زمین‌شناسی، ضمن شناسایی واحدهای سنگی، نمونه برداری چکشی از منطقه صورت گرفت. گستره‌ی دارای اثر معدنی شناسایی شده و نمونه برداری فشرده و سیستماتیک انجام شد (شکل ۱). در این راستا ۱۰ مقطع صیقلی، ۵ مقطع نازک صیقلی، ۲۵ مقطع نازک تهیه و بررسی شدند، و ۳۲ نمونه تجزیه شیمیایی شده‌اند. نمونه برداری به صورت خرد سنگی (Chip composite) از ترانشه‌های حفر شده روی رگه‌ها انجام شده است. تجزیه‌های شیمیایی از سوی سازمان زمین‌شناسی کشور به روش طیف - نورسنجی جذب اتمی (AAS) انجام شده‌اند. تعداد ۵ نمونه برای آنالیز پراش پرتو X (XRD) در دانشگاه بیرجند با دستگاه Philips 1840 آماده‌سازی و تجزیه شد. آنالیز نقطه‌ای کانی‌ها

کربناته (کوارتز، کلسونی، دولومیت و کلسیت) تقریباً منقطع با طول حدود ۴۴۰۰ متر و عرض متغیر بین ۵، ۱/۵ متر با روند کلی شمال باختری – جنوب خاوری است. بخش عمده‌ی این رگه در نمونه‌های دستی هیچ اثری از آنتیموان را نشان نمی‌دهد، ولی در تجزیه‌های شیمیایی بی‌亨جاری آنتیموان، جیوه و طلا مشاهده می‌شود (جدول ۱). برش‌های صیقلی مربوط به این رگه، غیر از هیدروکسیدهای آهن چیزی را نشان ندادند. دنباله‌ی جنوبی این رگه در خارج از گستره‌ی مورد بررسی، دارای رگچه‌های آنتیموان است که با عنوان آنتیموان سفیدابه معروفی شده است [۲۰].

(ب) رگه‌ی معدنی شماره ۲: شامل یک رگه‌ی سیلیسی کربناتی با روند کلی شمال باختری – جنوب خاوری با طول حدود ۱۶۰۰ متر و عرض متغیر نیم تا دو متر است که به‌طور منقطع در درون کنگلومراهای کرم رنگ قرار گرفته‌اند. در بخش میانی این زون، در طول حدود ۳۵۰ متر رگچه‌های کم عرض غنی از آنتیموان مشاهده می‌شود. این رگچه‌ها گستره و به‌طور متوسط یک تا پنج سانتی‌متر عرض دارند. مهم‌ترین کانی شناخته شده در نمونه‌های دستی، استیبنیت است اما در برش‌های صیقلی پیریت، کالکوپیریت، کرومیت و هیدروکسید آهن نیز مشاهده شده است. نمونه‌هایی که به روش XRD بررسی شده‌اند دارای استیبنیت و اکسید آنتیموان هستند (شکل ۳). نتایج حاصل از تجزیه شیمیایی عیارهای بالایی از آنتیموان (تا ۳۲،۴۸ درصد)، طلا (تا ۴۷۲ گرم در هزار تن) و جیوه (تا ۱،۸ درصد) را نشان می‌دهند (جدول ۲). بافت غالب در این رگه، پرکننده فضای خالی، برشی و کلوپیدی است. کانی استیبنیت در مقاطع صیقلی به شکل زین اسبی (شکل ۴)، کاتاکلاستیک، گوهایی، بودینی (شکل ۵) و شعاعی (شکل ۶) دیده می‌شود. این بافت‌ها نشانه‌هایی از اعمال تنفس بر منطقه پس از بروز کانی‌زاوی است.

آذرین به اولیگوسن نسبت داده شده است. کنگلومرای کرم رنگ وابسته به پالئوسن [۱۹] می‌باشد رگه‌های کانی‌زاوی شده است. رسوبات حاصل از فرسایش در مخروطهای افکنه و رسوبات رودخانه‌ای، جوانترین واحد رسوبی در منطقه را تشکیل می‌دهند.

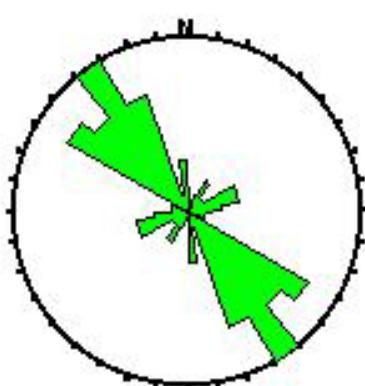
زمین‌شناسی ساختاری

منطقه‌ی مورد بررسی بین دو سیستم گسله باختری آساگی از سمت خاور و گسله نه خاوری در سمت باختر محدود شده است. این دو سیستم گسله دارای روند کلی شمالی جنوبی و از نوع راستالغز راست‌گردند [۱۹]. سیستم گسله باختری آساگی دارای سرشاخه‌هایی با روند کلی شمال باختری – جنوب خاوری (شکل ۲) به‌صورت راستالغز چیگرد است. این شکستگی‌ها که با نهشت‌های گرمابی پرشده و رگه‌های معدنی مورد بررسی را در داخل سنگ بستر خویش ایجاد کرده‌اند حاصل عملکرد گسله‌های پویایی بود که آثار حرکت و پویایی آن را به‌صورت برشی و خش لغز روی مواد پر کننده فضاهای گسلی می‌توان مشاهده کرد. رگه‌های معدنی با سیستم گسله راستالغز چیگردی با روند کلی خاوری – باختری قطع می‌شوند. این سیستم گسله باعث قطعه شدن و جابه‌جایی مواد نهشت‌های گسله‌های قدیمی‌تر شده است.

کانی‌شناسی و کانی‌زاوی آنتیموان

بر اساس شواهد صحرایی، نتایج حاصل از بررسی‌های میکروسکوپی برش‌های نازک و صیقلی، تجزیه‌های شیمیایی و XRD انجام شده در منطقه‌ی حیدر آباد، سه زون معدنی را می‌توان معرفی کرد که در اینجا با عنوان رگه‌ی معدنی شماره یک، دو و سه بحث شده‌اند (شکل ۱).

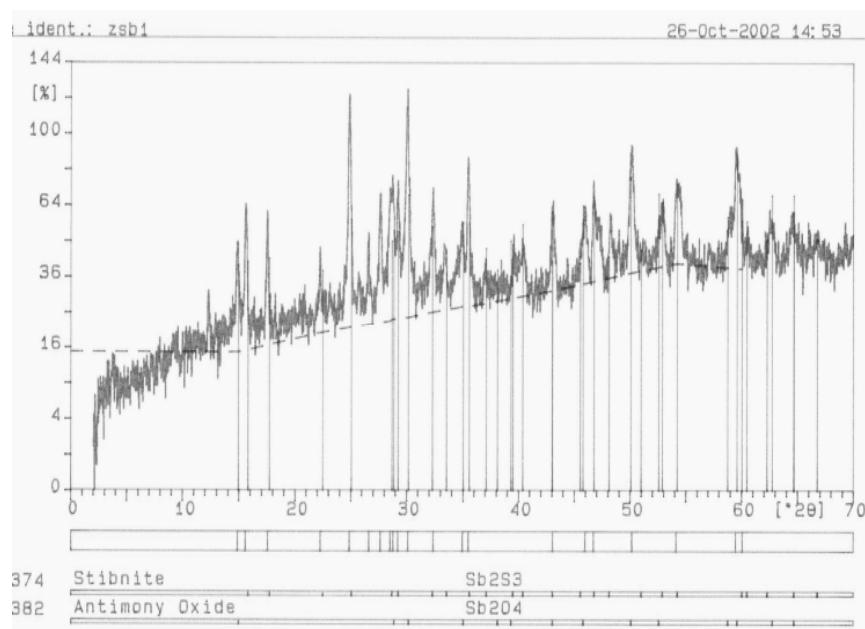
(الف) رگه‌ی معدنی شماره ۱: این رگه که در درون کنگلومرای کرم رنگ پالئوسن واقع شده، شامل یک مجموعه‌ی سیلیسی –

شکل ۲ نمودار گل سرخی وابسته به شگستگی‌های کانی‌زاوی شده در گستره‌ی مورد بررسی. شگستگی‌های با روند شمال باختری – جنوب خاوری می‌باشند رگه‌های معدنی است که خود در اثر شگستگی‌های با روند کلی خاوری باختری قطع شده‌اند.

جدول ۱ نتایج تجزیه‌های شیمیایی نمونه‌های وابسته به رگه شماره ۱. بر حسب گرم در هزار تن برای طلا و گرم در تن برای عناصر دیگر به روش طیف – نورسنجی جذب اتمی.

نمونه‌ها	Fe	Cu	Zn	Pb	Hg	As	Ag	Bi	Sb	Au	SO ₃
H-15	۳۳۸۰۰	۳۰	۶۹	۲۸	۳۵۰	۲۰	۲	۱۴	۱۴	۱,۴	۱۲۱۰۰
H-16	۵۴۳۰۰	۵۶	۸۷	۲۶	۳۵۰	۱۷۲	۲	۱۹	۸۳	۱,۴	۱۱۴۰۰
H-17	۵۶۸۰۰	۶۵	۹۸	۲۸	۳۰۰	۶۸	۱,۶	۱۲	۳۶	۲,۲	۱۸۴۰۰
H-18	۶۵۵۰۰	۶۰	۸۳	۲۵	۲۵۰	۸۴	۲	۱۴	۲۴	۷,۲	۸۰۰
H-20	۵۲۶۰۰	۴۹	۶۸	۳۰	۲۵۰	۴۰	۱,۸	۱۳	۳۰	۱-	۱۶۶۰۰
H-21	۵۴۲۰۰	۴۷	۶۸	۳۱	۳۵۰	۸۰	۱,۸	۱۵	۳۵	۲,۱	۱۰۶۰۰
H-22	۷۰۴۰۰	۴۴	۸۸	۲۲	۳۵۰	۸۴	۱,۶	۱۱	۸۸	۲	۶۱۰۰
H-23	۷۰۳۰۰	۴۸	۷۳	۲۶	۲۵۰	۹۲	۱,۶	۱۳	۳۱	۳,۳	۵۳۰۰
H-24	۶۲۲۰۰	۲۷	۹۰	۳۰	۱۵۰	۲۰۰	۱,۴	۱۷	۴۸	۳,۲	۱۴۳۰۰
H-26	۵۶۲۰۰	۳۰	۹۲	۲۳	۱۵۰	۵۲	۱,۸	۱۶	۴۶	۵,۸	۶۷۰۰
H-27	۴۹۶۰۰	۵۰	۵۹	۲۹	۷۵۰	۲۸	۱,۶	۱۶	۱۶۶	۱۱,۵	۶۸۰۰
H-28	۴۵۴۰۰	۲۰	۵۷	۲۹	۱۷۴	۸	۲	۲۰	۳۸	۲,۲	۶۸۰۰
H-29	۶۵۹۰۰	۵۱	۶۶	۳۱	۵۰۰	۶۴	۱,۸	۲۱	۳۵	۲,۲	۱۴۱۰۰
H-30	۴۶۰۰۰	۳۱	۷۴	۲۵	۱۵۰	۳۶	۱,۸	۱۹	۳۹	۱,۸	۱۱۹۰۰

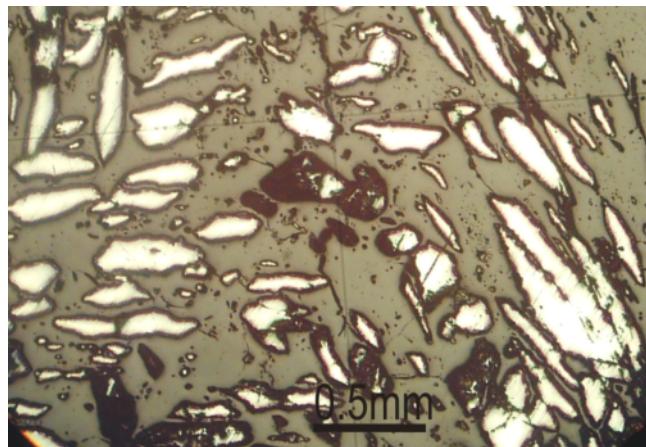
شکل ۳ نمودار پراش پرتو X (XRD) یک نمونه‌ی آنتیموان دار از رگه شماره ۲ و نتیجه حاصل از آنالیز آن.

جدول ۲ نتایج تجزیه‌های شیمیایی نمونه‌های وابسته به رگه شماره ۲. بر حسب گرم در هزار تن برای طلا و گرم در تن برای عناصر دیگر به روش طیف – نورسنجی جذب اتمی.

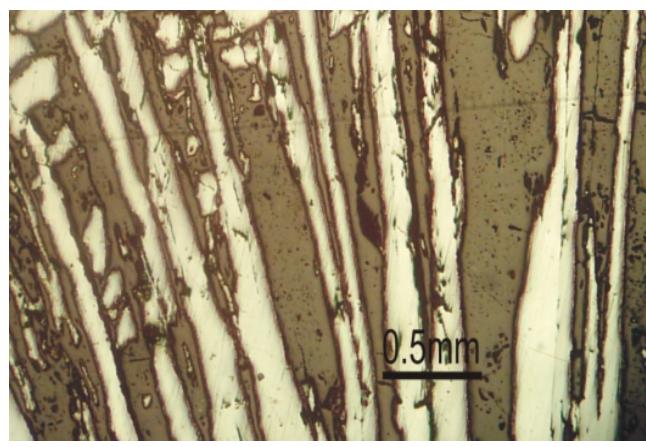
نمونه‌ها	Fe	Cu	Zn	Pb	Hg	As	Ag	Bi	Sb	Au	SO ₃
H-41	۴۸۲۰۰	۲۶	۶۸	۳۴	۴۵۰	۲۸	۱,۶	۱۷	۵۸	۳,۶	۱۶۰۰
H-44	۵۵۶۰۰	۴۳	۹۱	۳۳	۲۰۰۰	۶۴	۱,۸	۱۹	۱۴۰	۲۳۵	۲۱۱۰۰
H-45	۴۶۰۰	۱۴	۲۶	۴۵	۱۵۰۰۰	۴۸	۱,۲	۴۵	۲۲۴۸۰۰	۱۶۸	۱۱۸۸۰۰
H-46	۲۵۰۰	۳	۱۷	۴۵	۸۰۰۰	۲۸	۱,۶	۴۵	۱۳۹۴۰۰	۲۱۷	۳۱۵۰۰
H-47	۲۲۵۰۰	۲۸	۹۴	۱۷	۹۰۰۰	۴۰	۰,۵	۴۵	۲۵۰۰	۱۷۰	۴۱۰۰
H-48	۸۸۰۰	۱۳	۴۹	۴۵	۱۶۰۰۰	۵۲	۱,۸	۴۵	۳۰۶۱۰۰	۳۲۸	۱۲۵۴۰۰
H-49	۴۳۴۰۰	۳۱	۱۰۸	۱۹	۱۰۰۰۰	۶۰	۰,۵	۴۵	۴۳۹	۵۲	۲۷۰۰
H-50	۷۷۰۰	۶	۷۶	۴۵	۱۸۰۰۰	۴۴	۱,۲	۴۵	۲۷۹۸۰۰	۴۷۲	۱۲۵۴۰۰

شکل ۴ بافت زین اسپی در استیبنیت‌های رگه شماره ۲ در برش صیقلی در PPL. رگه‌های استیبنیت با رنگ سفید مایل به خاکستری در بستر باطله سیلیسی قرار دارد.

شکل ۵ بافت کاتاکلاستیکی، گوهای و بودین شکل در استیبنیت‌های رگه شماره ۲ در برش صیقلی در PPL.

شکل ۶ بافت شعاعی در استیبنیت‌های رگه شماره ۲ در برش صیقلی در PPL.

عرض این رگه بین ۳، تا ۱/۵ متر تغییر می‌کند. هیچ اثری از کانی‌های آنتیموان دار در نمونه‌های دستی و برش‌های صیقلی مشاهده نشده اما نتایج حاصل از تجزیه شیمیایی بی‌هنجری از

ج) رگه‌ی معدنی شماره ۳ در سمت خاوری زون شماره‌ی دو و به صورت یک رگه‌ی سیلیسی-کربناتی منقطع به طول حدود ۱۰۰۰ متر در درون کنگلومرای کرم رنگ واقع شده است.

بیسموت و طلا بیهنجاری مشخصی را نسبت به کلارک خود نشان می‌دهند. کلارک عناصر آنتیموان، جیوه، بیسموت و طلا به ترتیب $0,02$, $0,08$, $0,02$ و $0,04$ گرم در تن در نظر گرفته شده‌اند [۴]. آنالیز نقطه‌ای کانی‌های استیبنیت (شکل ۷) و محصولات حاصل از اکسایش و باطله‌ها در رگه‌های معدنی مورد بررسی، انجام شده است (شکل‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲). رابطه‌ی بین عناصر آنتیموان، جیوه و بیسموت در شکل‌های ۱۳ و ۱۴ نمایش داده شده‌اند.

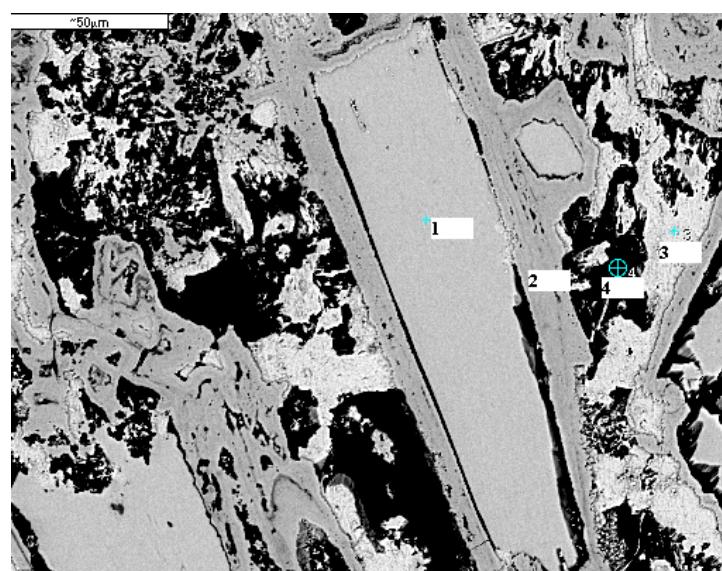
آنتیموان و جیوه را نشان می‌دهند (جدول ۳). در برش‌های صیقلی مقداری از هیدروکسیدهای آهن شناسایی شده است.

ژئوشیمی

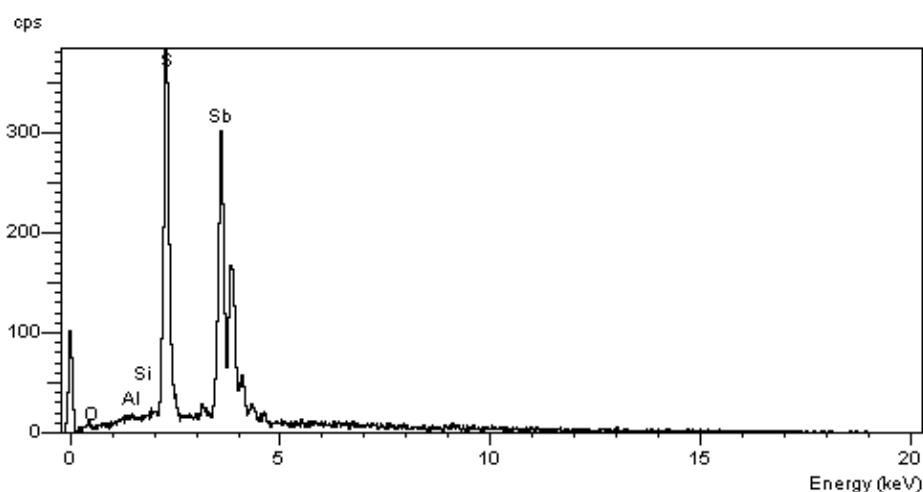
تعداد ۳۲ نمونه از مواد معدنی رگه‌های مورد بررسی، برای عیار سنجی انتخاب شدند. از آنجا که هم یافته عناصر آنتیموان، طلا، جیوه، نقره، بیسموت، مس، سرب و روی به صورت سولفوسالت در رگه‌های گرمابی متداول است [۲۱] این نمونه‌ها برای Bi, SO₃, Hg, Sb, Au, Fe, Cu, Zn, Pb, As, Ag, آنالیز شدند (جدول‌های ۱، ۲ و ۳). عناصر آنتیموان، جیوه،

جدول ۳ نتایج تجزیه‌های شیمیایی نمونه‌های واپسته به رگه شماره ۳. بر حسب گرم در هزار تن برای طلا و گرم در تن برای عناصر دیگر به روش طیف – نورسنجی جذب اتمی.

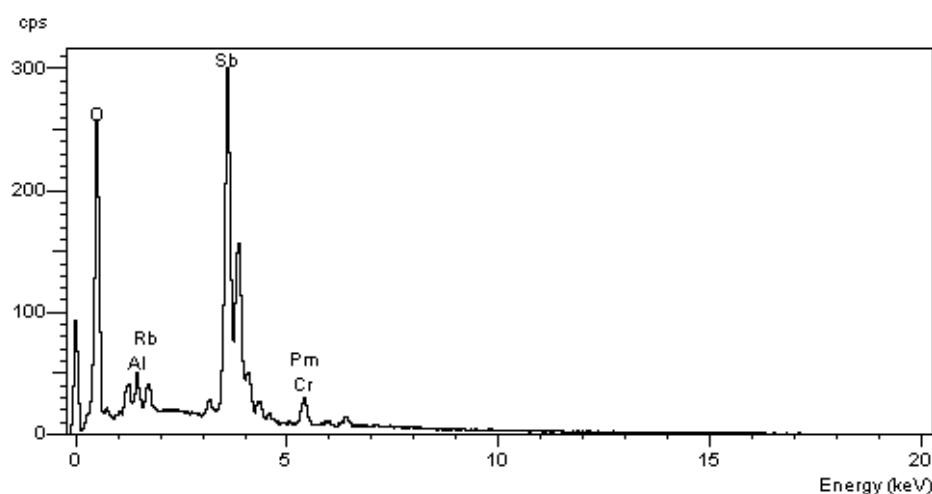
▼ نمونه‌ها	Fe	Cu	Zn	Pb	Hg	As	Ag	Bi	Sb	Au	SO ₃
H-31	۵۲۰۰۰	۴۲	۱۲۶	۳۲	۳۵۰	۱۲۸	۱,۶	۱۳	۳۵	۴,۸	۱۶۴۰۰
H-32	۳۷۹۰۲۰	۲۳	۵۷	۳۶	۵۰۰	۴۸	۱,۸	۱۸	۳۸	۱,۲	۶۷۰۰
H-33	۵۰۱۰۰	۲۳	۶۹	۲۸	۱۷۰۰	۳۲	۲	۱۹	۲۷۰۰	۲۶	۸۶۰۰
H-34	۴۲۰۰۰	۲۳	۵۱	۳۴	۶۰۰	۲۴	۲	۱۹	۴۴	۳,۳	۶۸۰۰
H-35	۵۳۰۰۰	۶۳	۵۵	۲۸	۴۵۰	۲۳۲	۱,۶	۱۷	۳۳	۳,۶	۶۸۰۰
H-36	۵۰۹۰۰	۴۵	۸۵	۳۵	۳۵۰	۳۶	۲	۱۹	۴۷	۱,۴	۱۲۸۰۰
H-37	۵۵۴۰۰	۳۹	۹۲	۴۴	۳۵۰	۷	۱,۸	۱۶	۴۰	۲,۳	۱۱۴۰۰
H-38	۴۶۰۰۰	۳۲	۱۵۶	۴۴	۳۵۰	۱۴	۲	۲۱	۵۰	۱,۳	۲۷۰۰
H-39	۴۸۰۰۰	۶۲	۸۸	۳۳	۲۵۰	۲۲	۱,۸	۱۷	۳۳	۱,۸	۴۲۰۰
H-40	۵۵۴۰۰	۵۲	۸۲	۴۰	۳۵۰	۶	۱,۸	۲۱	۲۸	۱,۴	۵۴۰۰

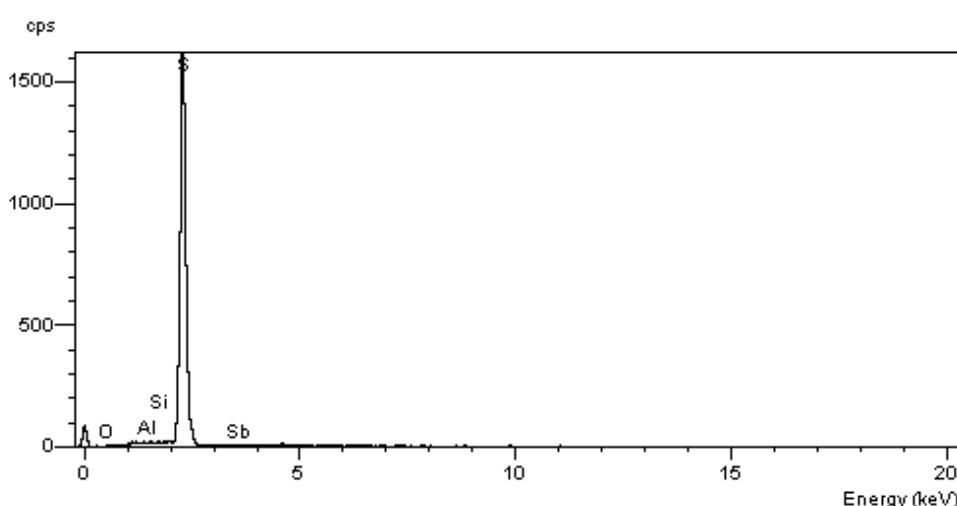
شکل ۷ تصویر (در زیر میکروسکوپ الکترونی) نمونه‌هایی که آنالیز نقطه‌ای شده‌اند با شماره‌های ۱، ۲ و ۳ نشان داده شده‌اند. کانی استیبنیت (شماره ۱) در حال تبدیل شدن به اکسید آنتیموان (شماره ۲) و در نهایت آزاد سازی گوگرد (شماره ۳) در شرایط سطحی است که نمودارهای آنالیز نقطه‌ای آن‌ها در شکل‌های ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ نشان داده شده است.

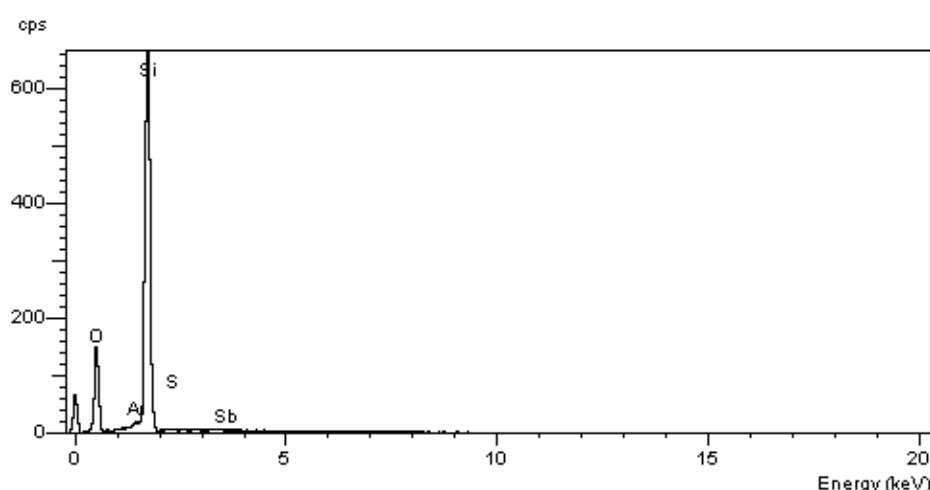
شکل ۸ نمودار آنالیز نقطه‌ای وابسته به نقطه‌ی شماره ۱ در شکل ۷ با میکروسکوپ الکترونی. این نقطه معرف کانی استیبنیت در منطقه‌ی مورد بررسی است.

شکل ۹ نمودار آنالیز نقطه‌ای وابسته به نقطه‌ی شماره ۲ در شکل ۷ با میکروسکوپ الکترونی. این ترکیب اکسید آنتیموان حاصل از اکسید شدن استیبنیت در رگه‌های معدنی مورد بررسی است.

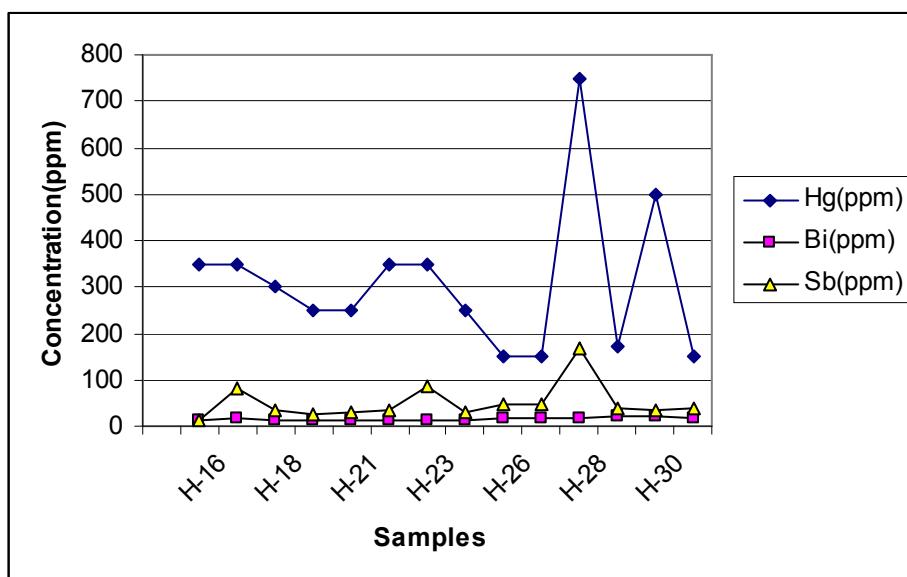
شکل ۱۰ نمودار آنالیز نقطه‌ای وابسته به نقطه‌ی شماره ۳ در شکل ۷ با میکروسکوپ الکترونی. این ترکیب گوگرد حاصل از فرایند اکسایش در شرایط سطحی است.

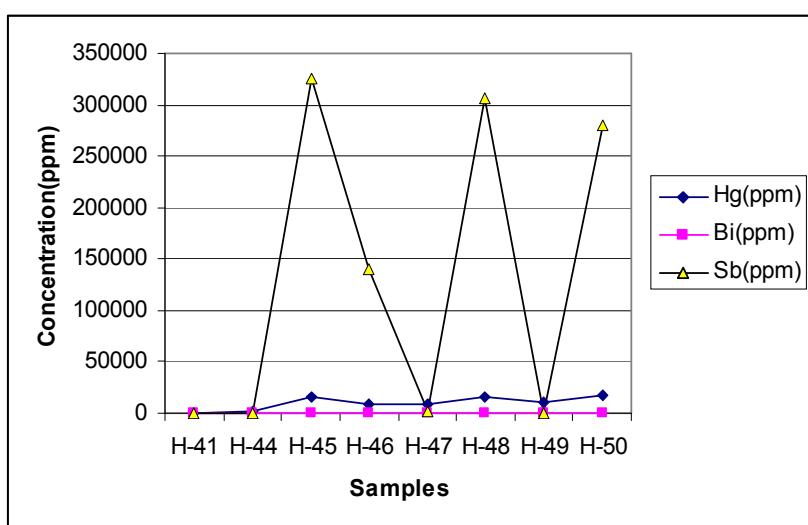
شکل ۱۱ نمودار آنالیز نقطه‌ای وابسته به نقطه‌ی شماره ۴ در شکل ۷. با میکروسکوپ الکترونی. این ترکیب باطله اصلی موجود در رگه‌های معنی مورد بررسی است.

جدول ۴ نتایج آنالیز نقطه‌ای وابسته به ترکیب‌های نشان داده شده روی شکل ۷.

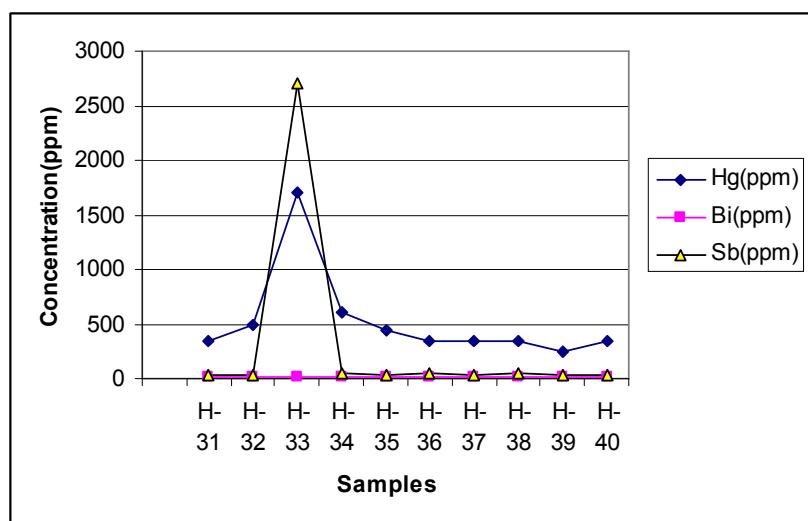
	میانگین آنالیز ۱۰ نقطه‌ی شماره ۱ شکل ۷	میانگین آنالیز ۱۰ نقطه‌ی وابسته به نقطه‌ی شماره ۱ شکل ۷	میانگین آنالیز ۱۰ نقطه‌ی مربوط به نقطه شماره ۳ شکل ۷	میانگین آنالیز ۱۰ نقطه‌ی وابسته به نقطه‌ی شماره ۴ شکل ۷					
Elmt	S	Sb	S	Sb	O	S	Sb	Si	O
Element %	۲۹,۰۷	۷۱,۵۷	۰,۲۸	۸۱,۵۸	۱۶,۵۰	۹۹,۶۰	۰,۲۲	۴۶,۷۴	۵۳,۲۵
Atomic %	۶۰,۶۶	۳۹,۳۳	۰,۵۱	۳۹,۱۷	۶۰,۳۱	۹۹,۹۳	۰,۰۰۶	۳۳,۳۳	۶۶,۶۶

شکل ۱۲ رابطه‌ی بین عناصر آنتیموان، جیوه و بیسموت در رگه‌ی شماره ۱. نمونه H-27 که بالاترین عیار جیوه و آنتیموان را دارد نسبت به نمونه‌های دیگر، از ارتفاع بالاتری برداشت شده است. تفاوت ارتفاع نمونه برداری و در نتیجه تفاوت سطح فرسایشی به عنوان یکی از عوامل تفاوت عیار جیوه و آنتیموان تلقی می‌شود.

شکل ۱۳ رابطه‌ی بین عناصر آنتیموان، جیوه و بیسموت در رگه‌ی شماره ۲. نمونه‌هایی که از سطح بالاتری برداشت شده‌اند نسبت به نمونه‌هایی که از سطح پایین‌تری برداشت شده‌اند، دارای عیار بالاتری از آنتیموانند.

شکل ۱۴ رابطه‌ی بین عناصر آنتیموان، جیوه و بیسموت در رگه‌ی شماره ۳.

عمیق ریشه‌ای که مجموعه افیولیت ملانژی را نیز قطع کرده‌اند به بالاترین واحد سنگی در این منطقه آمده و رگه‌های قابل مقایسه با لیستونیت‌ها [۲۶-۲۲] را ساخته‌اند. گرمابی‌ها ضمن صعود، در شرایط مناسب، مواد همراه خود را نزدیک به سطح بجا گذاشته‌اند. سولفید آنتیموان (استیبینیت، Sb_2S_3) تنها کانی آنتیموان دار اولیه در این رگه‌ها است. استیبینیت در شرایط احیایی در حضور سولفور و در pH کم تا متوسط پایدار است که تحت شرایط بیرونی اکسید شده و اکسید آنتیموان را به صورت‌های Sb_2O_3 , Sb_2O_4 , Sb_2O_5 می‌سازد [۲۷، ۲۸]. رنگ

بحث و بررسی

با توجه به اینکه انواع کانسارهای آنتیموان شناخته شده در سه رده گرماب پلوتونیک، گرماب آتشفسانی و چینه‌ای قرار می‌گیرند [۹]، و با توجه به شواهد صحرایی از جمله چگونگی ساختاری زون‌های معدنی در منطقه، فعالیت‌های آتشفسانی جوان با ترکیب داسیتی و آندزیتی، قرار داشتن سنگ میزبان رگه‌های معدنی روی مجموعه‌ی افیولیت ملانژی، حضور کانی‌های کرومیت، کربنات کلسیم – منیزیم و سیلیسیم، می‌توان احتمال داد که گرمابی‌های حاوی آنتیموان از طریق گسل‌های

برداشت

کانی‌سازی در منطقه‌ی حیدرآباد در سه زون رخ داده‌اند که با نام زون‌های یک، دو و سه معرفی شده‌اند. کانی‌سازی آنتیموان بیشتر در زون شماره دو مشاهده می‌شود. کانی‌سازی به صورت رگه‌ای و در درون گسل‌های عمیق ریشه با روند کلی شمال باختری – جنوب خاوری قرار دارد. استیبنیت تنها کانی آنتیموان دار در این زون‌هاست که با کانی‌های دیگر از جمله پیریت، کالکوپیریت، کرومیت و هیدروکسید آهن دیده می‌شود. استیبنیت در شرایط بیرونی اکسید شده و اکسید آنتیموان را به صورت‌های Sb_2O_3 , Sb_2O_4 , Sb_2O_5 ایجاد کرده است و موجب تغییر رنگ استیبنیت از خاکستری سربی به سفید تا زرد متمایل به خاکستری شده است. کانی‌زایی در یک رگه‌ی سیلیسی – کربناتی قابل مقایسه با لیستونیت‌ها و در درون گسل‌های رخ داده در کنگلومرای پالتوسن مشاهده می‌شود. شواهد هندسی، ساخت و بافت، کانی‌شناسی و پاراژنز موجود در این رگه‌ها نشانه‌هایی از وراگرمایی بودن آن‌هاست.

ایجاد فضاهای مناسب ناشی از این فرایند و رخداد آتشفسانی

چون در منطقه، شرایط مناسب برای ایجاد یک چرخه آب گرم

و یک آبگون کانه‌دار غنی از آنتیموان، جیوه و طلا را فراهم

کرده است. این رگه‌ها با رگه‌های وراگرمایی در مجموعه‌ی

افیولیت ملاتزی مختلف فرانسیسکن در کالیفرنیا [۳۰] قابل مقایسه‌اند.

قدرتانی

بررسی‌های میکروسکوپ الکترونی در فرصت مطالعاتی نویسنده اول در بخش زمین‌شناسی دانشگاه اکسفورد انجام شده است. از آقای دکتر نورمن چانلی مسئول آزمایشگاه میکروسکوپ الکترونی به خاطر همکاری در امر آنالیز نمونه‌ها تشکر می‌شود.

مراجع

- [۱] افتخار نژاد ج، "تفکیک بخش‌های مختلف ایران از نظر وضع ساختمانی و ارتباط با حوضه‌های رسویی"، نشریه انجمن نفت ایران، شماره ۸۲ (۱۳۵۹)، ص ۲۸ - ۱۹.

اکسید آنتیموان باعث می‌شود زون‌های معدنی آنتیموان دار در سطح زمین به رنگ سفید تا زرد متمایل به خاکستری در آیند [۲۹]. کانی‌های اکسیدی آنتیموان در آب باران و آب رودخانه‌ها تا حدود ۵۰ گرم در تن (تا ۱۰۰۰۰ برابر حد مجاز در آب آشامیدنی) حل می‌شوند [۱۲] و باعث آلوده شدن روان آبهای سرچشمی گرفته از زون‌های معدنی می‌شوند.

شواهد هندسی، ساخت و بافت، کانی‌شناسی و پاراژنز موجود در این رگه‌ها نشانه‌هایی از وراگرمایی بودن آن‌هاست. فعالیت‌های آذرین اواخر سنوزوئیک [۱۹] در منطقه، توانسته است نقش موتور گرمایی را ایفا کنند. قرارگیری واحد رسویی کنگلومرایی و شیله فلیشی روی مجموعه‌ی افیولیت ملاتزی، رخداد گسل‌های عمیق ریشه مرتبط به پهنه‌ی گسلی نهیندان، ایجاد فضاهای مناسب ناشی از این فرایند و رخداد آتشفسانی چون در منطقه، شرایط مناسب برای ایجاد یک چرخه آب گرم و یک آبگون کانه‌دار غنی از آنتیموان، جیوه و طلا را فراهم کرده است. این رگه‌ها با رگه‌های وراگرمایی در مجموعه‌ی افیولیت ملاتزی مختلف فرانسیسکن در کالیفرنیا [۳۰] قابل مقایسه‌اند.

توجه به حساسیت استیبنیت به هر تغییر دما و فشار [۳۱] و حضور بافت‌های کاتانکلاستیکی، گوهای و زین اسبی در پهنه‌های کانی‌زایی شده، حاکی از بروز دگرگیریختی پیشرونده، پس از نهشت رگه‌های کانه‌دار در منطقه است.

معمولًا آنتیموان در گرمابی‌ها به صورت نمک‌های نوع $SbCl_3$ [۳۲] یا ترکیبات کمپلکس به شکل اسیدهای تیوآنتیمونیوس نوع Na_3SbS_3 که قدرت جابجایی زیاد دارد انتقال می‌یابد و کانی‌های آنتیموان در یک گستره‌ی دمایی حدود ۵۰ - ۴۰۰ درجه‌ی سانتی‌گراد نهشته می‌شوند [۹].

از آنجا که در بعضی کانسارهای طلای اپی ترمال، کانی‌سازی آنتیموان در سطح بالای ذخیره یافت می‌شود و کانی‌سازی آنتیموان بیشتر با سنگ‌های آذرین اسیدی و حدواتط در ارتباط است [۳۳] می‌توان انتظار داشت که با افزایش عمق عیار طلا در رگه‌های مورد بررسی افزایش یابد. نمونه‌ی H-44 نسبت به نمونه‌ی H-45 از عمق بیشتری برداشته شده است، عیار طلای بالاتری را نشان می‌دهد و می‌تواند این ادعا را تایید کند. این رابطه برای آنتیموان و جیوه برعکس است (جدول ۲).

[۱۵] نیرومند شن، راستاد ا، قادری م، و امامی م.ه، "کانسار آنتیموان - آرسنیک - طلای داشکسن و ویترگی‌های زمین- کانی‌شناسی، کانی‌شناسی و ژئوشیمیایی آن، فشرده مقالات چهارمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه تبریز(۱۳۷۹).

[۱۶] معانی جو م، آلیانی ف، "کانی‌سازی آنتیموان در ارتباط با گرانیت‌وئیدهای الوند (همدان)"، مجله بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران. سال هشتم، شماره ۱، بهار و تابستان(۱۳۷۹)، ص ۵۸-۷۰.

[۱۷] قادری م، راستاد ا، و نریمانی ا، "کانی‌شناسی و ژنر کانسار آنتیموان - آرسنیک چلپو - کلاته چوبک کاشمر"، چکیده مقالات بیستمین گردهمایی علوم زمین، سازمان زمین- کانی‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور(۱۳۸۰) صفحه ۲۸-۳۰.

[۱۸] شهاب پور، ج، "زمین‌شناسی اقتصادی" ، چاپ چهارم، انتشارات دانشگاه شهید باهنر کرمان(۱۳۸۶) صفحه ۵۴۳.

[۱۹] منوچهری، م، "نقشه زمین‌شناسی با مقیاس ۱/۱۰۰۰۰۰ کوه سیاسترگی" ، برگ شماره ۸۰۵۱(۱۹۹۱)، سازمان زمین- کانی‌شناسی کشور.

[۲۰] کاوشگران مهندسین مشاور، "گزارش اکتشاف نیمه تفصیلی کانسار آنتیموان سفیدآبه" ، طرح اکتشاف سراسری ذخایر معدنی، وزارت معادن و فلزات (۱۳۷۷)، ۱۲۰ صفحه.

[۲۱] Cook N.J., "Bismuth and bismuth-antimony sulphosalts from Neogene vein mineralisation, Baia Borsa area, Maramures, Romania" , Mineralogical Magazine, v. 61, N. 3(1997), pp. 387-409.

[۲۲] زرین‌کوب م.ح، امینی ص، آفتتابی ع، کریم پور م.ح، "کانی‌شناسی، زمین‌شیمی، موقعیت ساختمانی و ارایه مدل ژنتیکی برای لیستونیت‌های خاور ایران" ، مجله بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران. سال سیزدهم، شماره ۲(۱۳۸۴) پاییز و زمستان، ص ۳۶۳-۳۷۸.

[۲۳] یوسفزاده م.ح، سبزه ئی م، "سنگنگاری و سنگ‌شناسی لیستونیت‌های شرق خوسف" ، مجله بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران. شماره ۲(۱۳۸۶)، پاییز و زمستان، ص ۲۷۱-۲۹۲.

[۲۴] Hall C., Zhao R., "Listvenite and related rocks: perspectives on terminology and mineralogy with reference to an occurrence at cregganbaun".

[۲] Tirrul R., Bell L. R., Griffis R.J., Camp V. E., "The sistan suture zone of eastern Iran", G.S.A. Bulletin, Vol. 84(1983), pp. 134-150.

[۳] Goldschmidt V. M., "Geochemistry", London, Oxford Univresity Press.(1958).

[۴] Mason B., Moore C. B., "Principles of geochemistry", John Wiley & sons,(1982), 244p.

[۵] Wilson N.J., Craw D., Hunter K., "Contributions of discharges from a historic antimony mine to metalloid content of river waters, Marlborough, New Zealand", Journal of Geochemical Exploration, 84(2004) 127-139.

[۶] Romberger S. B., "Disseminated gold deposits", p.21-30 in Roberts, R. G. and Sheahan, P. A.(eds), Ore deposit model: Geoscience Canada, reprint series,(1988) 194p.

[۷] Dill H.G., Weiser T., Bernhardt I. R., Riera Kilibarda C., "The composite gold-antimony vein deposit at Kharma (Bolivia)", Economic Geology,v. 90, N. 1(1995)pp. 51-66.

[۸] کریم‌پور م.ح، ۱۳۷۸، "کانی‌ها و سنگ‌های صنعتی" ، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد،(۱۳۷۸) صفحه ۳۹۷.

[۹] Smirnov V. I., Ginzburg A. I., Grigoriev V. M., Yakovlev G. F., "Studies of mineral deposits", Mir publishers(1983) 288p.

[۱۰] Jensen M. L., Bateman A. M., "Economic mineral deposits", John Wiley & sons(1981)593 p.

[۱۱] Kesler S. E., "Mineral resources, economic and the environment", Mac Millian and Maxwell publishing, New York, (1994)391 p.

[۱۲] Filella M., Belile N., Chen Y.W., "Antimony in the environment: a review focused on natural waters. I. Occurrences" , Earth –Science Review, 57(2002) 125-176.

[۱۳] باباخانی ع.ل، رحیمی م، جعفری راد ع.ل، صادقی م. و دل آرا، س.ت، "بررسی وضعیت ذخایر آنتیموان در ایران با نگرشی به تیپ‌های کانی‌سازی" ، چکیده مقالات بیستمین گردهمایی علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور(۱۳۸۰).

[۱۴] مظلومی ع.ر، کریم پور م.ح، "مطالعه زمین‌شناسی و ژئوشیمی کانسار آنتیموان طلا دار چلپو در شمال کاشمر" ، فشرده مقالات دومین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه فردوسی مشهد(۱۳۷۷)، صفحه ۴۵۷-۴۶۰.

- [30] Smitha C.N., Keslera S.E., Bluma J.D., Rytuba J.J., "Isotope geochemistry of mercury in source rocks, mineral deposits and spring deposits of the California Coast Ranges, USA", Earth and Planetary Science Letter(2008), pp.399-407.
- [31] Kuscu I., Erler. A., "Deformation of stibnite and pyrites in the Madsan antimony deposit (Nigde, Turkey), Implications for pressure – temperature conditions of local deformation", J. of Earth Sciences, 8(1999), pp.57-66.
- [32] Yang J., Zeng J-H., Yu S-H., Yang l., Zhang Y-H., Qian Y-T., "Pressure-Controlled Fabrication of Stibnite Nanorods by the Solvothermal Decomposition of a simple Single-Source Precursor", Chem. Mater. 12(2000), 2924-2929.
- [۳۳] [کریم پور م.ح، سعادت س، "زمین‌شناسی اقتصادی کاربردی، انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد (۱۳۸۱)، ۵۳۶، صفحه .
- Co. Republic of Ireland, mineral Deposite, 30(1999), pp. 303 – 313.
- [25] Abedi A., "Ore-minerals in serpentinites of the ophiolite of South – East Birjand (IRAN)", Geology of ore deposits, V. 41, N(1999) 5, PP. 455 – 461.
- [26] Urcurm A., "Listwaenites in Turkey: perspectives on formation and precious metal concentration with refrence to occurrences in east central Anatolia". Ofioliti 25, N.1(2000), pp.15-29.
- [27] Brookins D.G., "Eh – PH diagrams for geochemistry", Springer – Verlag,(1988), 176p.
- [28] Krupp R. E., "Solubility of stibnite in hydrogen sulfide solutions, speciation, and equilibrium constants, from 25 to 350°C". Geochimica et Cosmochimica Acta, vol. 52, Issue 12(1988), pp.3005-3015.
- [29] Sinkankas J., "Mineralogy", Van Nostrand Company(1967), 587p.